

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 54Ek/734/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120290999
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Šnapková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6120290999.3

Uznesenie

W. súd Banská Bystrica vo veci exekúcie oprávneného: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, proti povinnej: N., trvale bytom R., vykonávanej súdnym exekútorom: JUDr. Marián Janec, so sídlom exekútorského úradu Sad SNP 666/12, 010 01 Žilina, pod sp. zn. 70EX 226/20, na vymożenie pohľadávky vo výške 509,30 eura s príslušenstvom, o sťažnosti povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 54Ek/734/2020 zo dňa 18. septembra 2020, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 54Ek/734/2020 zo dňa 18. septembra 2020, z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie podaným na Okresný súd Banská Bystrica dňa 28. 04. 2020, domáhal od povinnej vymożenia pohľadávky vo výške 509,30 eura s príslušenstvom, a to na základe exekučného titulu - Rozsudok Okresného súdu Žilina, sp. zn. 40Csp/51/2017-64 zo dňa 08. 11. 2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21. 12. 2018 a vykonateľnosť dňa 28. 12. 2018 (ďalej len „exekučný titul“). Poverením zo dňa 15. 05. 2020 exekučný súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Mariána Janeca, ktorý ju vedie pod sp. zn. 70EX 226/20.

2. Povinná podala návrh na zastavenie exekúcie z dôvodu, že exekúcia je nezákonná a nesprávne vedená, pretože exekučný titul jej nebol doručený do vlastných rúk a na jej adresu, a úrok 28% je v rozpore s dobrými mravmi a sú nezákonné, a tým sa to blíži k úžere. Ďalej uviedla, že oprávnený porušil zákonnú povinnosť a podal návrh na výkon exekúcie bez právneho dôvodu, uviedol súd do omylu, použil nekalé praktiky a dopustil sa poškodzovania práv spotrebiteľa a preto znáša podľa zákona aj trovy, ktoré exekútorovi vznikli a ktoré sú predmetom exekúcie.

3. Oprávnený s návrhom povinnej na zastavenie exekúcie nesúhlasil a žiadal, aby sa v exekúcii pokračovalo. Uviedol, že exekučný súd už nijakým spôsobom nemôže zasahovať do konania, ktoré predchádzalo vzniku exekučného titulu, keďže konanie o návrhu na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom. Skutočnosti uvádzané povinnou pokladá za irelevantné, a povinná sa neupiera o tvrdenia, ktoré by zakladali jeden z dôvodov zastavenia exekúcie. Exekučný súd nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, resp. skúmať vecnú správnosť rozhodnutia vydaného v základnom konaní. Mal za to, že po vzniku exekučného titulu nenastali žiadne okolnosti, ktoré by bránili vykonateľnosti exekučného titulu.

4. Vyšší súdny úradník Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „vyšší súdny úradník“) uznesením sp. zn. 54Ek/734/2020 zo dňa 18. septembra 2020 výrokovou vetou I. rozhodol, že súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61I ods. 3 Exekučného poriadku zamietá a výrokovou vetou II. rozhodol, že súd žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie nepriznáva. V odôvodnení uznesenia predovšetkým poukázal na to, cit: „Pre

posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t.j. moment doručenia návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal. V zmysle citovaného § 45 ods. 1 Exekučného poriadku je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok. V exekučnom konaní vychádza súd z právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, nakoľko v rámci exekučného konania sa vykonáva to, čo bolo judikované v konaní nachádzacom. Exekučný súd je viazaný rozhodnutím vo veci samej ktoré zakladá právo oprávneného a povinnosť povinného na splnenie určitej povinnosti a nenahrádza a nemôže nahrádzať orgán v základom konaní v jeho rozhodovacej činnosti. Súd sa ako prvou otázkou zaoberal či boli splnené podmienky na podanie návrhu na zastavenie exekúcie a to najmä či je návrh na zastavenie exekúcie odôvodnený a či bol podaný v lehote. Z predložených dokumentov mal súd za preukázané, že upovedomenie o začatí exekúcie bolo doručené povinnému dňa 02.06.2020, čo je preukázané aj doručenkou predloženou súdnym exekútorom. Návrh povinného na zastavenie exekúcie bol doručený súdnemu exekútorovi bol dňa 21.08.2020, čiže povinný podal návrh na zastavenie exekúcie po uplynutí zákonom stanovenej 15-dňovej lehoty od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie v zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku. Lehota na podanie návrhu na zastavenie exekúcie povinným od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie je 15 dní a začína plynúť od doručenia predmetného upovedomenia. Táto lehota je zákonná a nemožno ju predlžovať ani skracovať. V exekučnom konaní je tiež vylúčené odpustiť zmeškanie lehoty, a preto nie je možné ani odpustiť zmeškanie lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie. V návrhu na zastavenie exekúcie podanom po uplynutí 15-dňovej lehoty od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, môže povinný uplatniť len právne skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí tejto lehoty. Právna skutočnosť (dôvod zastavenia exekúcie) je uplatnená včas, ak ju povinný bez vlastnej ujmy nemohol uplatniť skôr. Návrh povinného na zastavenie exekúcie bol podaný oneskorene pričom povinný v návrhu nenamieta skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie a nejedná sa ani o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť. Súd aj napriek tomu, že uplynula povinnému zákonná lehota na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, preskúmal predmetný návrh a prílohy. Súd k tvrdeniam povinného podmieňujúcim vznik exekučného titulu, ako sú nedoručený exekučný titul do vlastných rúk, úrok v rozpore s dobrými mravmi, nekalé praktiky oprávneného, poškodzovanie práv spotrebiteľa a podobne, uvádza nasledovné. Predmetom skúmania v tomto štádiu konania nie sú okolnosti, za ktorých došlo k vydaniu exekučného titulu a ktoré nastali ešte pred vznikom exekučného titulu. Exekučný súd nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, resp. preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia, teda zaoberať sa správnosťou skutkových a právnych záverov orgánu, ktorý daný exekučný titul vydal. V danom štádiu konania už nijakým spôsobom nemôže súd zasahovať alebo posudzovať dôvody, pre ktorý bol exekučný titul vydaný. Jeho obsahom je viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (aj vtedy ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. To teda znamená, že vytýkané nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu (uznesenie Najvyššieho súdu ČR z 31.07.2008, sp. zn. 20 Cdo 1940/2008). Nerešpektovanie exekučného titulu by totiž znamenalo „nepripustnú nápravu“ vykonávaného rozhodnutia. Vo vykonávanom (exekučnom) konaní vychádza súd z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom. Vo vykonávanom (exekučnom) konaní súd právo nenachádza, ale len vykonáva to, o čom bolo už právoplatne rozhodnuté a nenahrádza tak súd v základom konaní a v jeho rozhodovacej činnosti. Exekučnému súdu v exekučnom konaní ani v rámci rozhodovania o návrhu na zastavenie exekúcie neprináleží posudzovať ani revidovať rozhodnutie, ktoré mu je ako exekučný titul predložené, ani procesný postup súdu v základom konaní a je vykonateľným rozhodnutím vo veci samej (exekučným titulom) viazaný. Pokiaľ ide o tvrdenie povinného, že exekučný titul je nezákonné definovaný, a exekúcia teda nemala vôbec začať, súd uvádza, že pokiaľ povinný s exekučným titulom, prípadne procesným postupom súdu v základnom (nachádzacom) konaní nesúhlasí, jeho procesnou obranou bolo podanie opravného prostriedku (v prípade Rozsudku mohol povinný za zákonom stanovených podmienok podať v lehote 15 dní odvolanie proti rozsudku). Súd skúmal návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a mal nesporne za preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinný povinnosť uvedenú vo výroku exekučného titulu nesplnil. Z uvedeného vyplýva, že exekúcia a aj exekučné konanie sa teda začali dôvodne. Návrh povinného na zastavenie exekúcie bol podaný oneskorene pričom povinný v návrhu nenamieta skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie a nejedná sa ani o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť a preto návrh povinného na zastavenie exekúcie v súlade s citovaným ustanovením § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku zamietol (I. výrok).“

5. Proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, povinná v zákonom stanovenej lehote podala sťažnosť, v ktorej zotrvala na svojich tvrdeniach v návrhu na zastavenie exekúcie.

6. Oprávnený nesúhlasil so zastavením exekúcie a taktiež v celom rozsahu odkázal na svoje predchádzajúce vyjadrenia v danej veci.

7. Sudca k veci udáva nasledovné:

8. Podľa § 200 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) na exekučné konania sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

9. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť.

10. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

11. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

12. Po preštudovaní veci sudca konštatuje, že vyšší súdny úradník o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie rozhodol vecne správne, svoje rozhodnutie dostatočne odôvodnil, pričom sa s jeho dôvodmi stotožňuje v celom rozsahu. Sudca si osvojil aj právnu argumentáciu oprávneného vo svojich podaniach. Na základe uvedeného rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, aplikujúc pritom ustanovenie § 202 ods. 2 Exekučného poriadku..

13. Nad rámec uvedená sudca zdôrazňuje, že ak účastník konania spochybňuje správnosť doručovania exekučného titulu (namieta, že mu nebol doručený do vlastných rúk a na jeho adresu), je povinný o tom súdu predložiť dôkazy a týmto spôsobom preukázať svoje tvrdenie. Kým nie je preukázaný opak, exekučný súd musí pri svojom rozhodovaní vychádzať z doložky o právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodnutia (exekučného titulu), vyznačenej príslušným súdom v základnom konaní.

14. Sudca sa stotožňuje aj s názorom vyššieho súdneho úradníka a považuje za potrebné zdôrazniť, že exekučný súd nie je oprávnený preskúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, teda preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia vydaného v základnom konaní. Obsahom exekučného titulu je exekučný súd viazaný a musí z neho vychádzať. To znamená, že vytýkané nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu (NS ČR 20Cdo/1940/2008). Vo vykonávacom konaní už súd vychádza z vykonávaného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom, pretože len vykonáva to, o čom už bolo rozhodnuté a nenahrádza súd, resp. iný orgán, v základnom konaní v jeho rozhodovacej činnosti.

15. Záverom sudca poukazuje na koncentračnú zásadu vyjadrenú v ustanovení § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, v zmysle ktorej povinný musí uviesť a uplatniť všetky právne skutočnosti, ktoré nastali ku dňu podania jeho návrhu na zastavenie exekúcie. Z predmetného ustanovenia zákona je preto zrejmé, že pri rozhodovaní súdu o návrhu povinného na zastavenie exekúcie (ako aj o sťažnosti povinného) sú podstatné tie právne skutočnosti, ktoré povinný uviedol v návrhu na zastavenie exekúcie a nastali do dňa podania tohto jeho návrhu na zastavenie exekúcie. Prípadné ďalšie tvrdenia povinného reagujúce na vyjadrenie oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie, príp. uvedené iba v sťažnosti, sú pre rozhodovanie súdu irelevantné.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie.